

Fondator:

G. V. MUNTEANU

Redacția și Administrația
la Tipografia N. P. PEIU
BĂRLAD
Str. Ștefan cel Mare Nr. 17

VOCEA TUTOVEI

Foaie de propășire și educație națională

Apare la 1 și 15 ale fiecărei luni

Sub conducerea unui comitet

ABONAMENTE:

Pe un an . . . . . 250 lei
Pe 6 luni . . . . . 150 „
Autorități și instituții . 500 „
Abonamente de sprijin: benevol
Anunțuri și reclame, după învoială

Inscris în registrul publicațiilor la Trib
Tutova, Nr. 1/1941

IOAN SIMIONESCU

S'a stins din viață profesorul Ioan Simionescu, președintele Academiei Române.

Prin munca prodigioasă ce a desfășurat, pe terenul culturii și al științei, rămâne un mare cărturar al neamului nostru.

Moldovean, depe aceleași meleaguri cu Neculai Iorga, cu care de altfel a fost coleg la școalele din Botoșani, Ioan Simionescu a fost un cercetător pe tărâmul științelor al cărui nume a trecut de mult hotarele țării.

În Septembrie 1903, profesorul-preot Ioan Antonovici, mai târziu Episcop al Hușilor, dorind a petreci printr-o ultimă descoperire a lui documentată „Istoria comunei Bogdana“, a pofțit în satul Bogdana pe Teoharie Antonescu, profesor la Universitatea din Iași, care, însoțit de profesorul Ioan Simionescu, urma să cerceteze reliquiile ce s'ar fi găsit, răscolind niște movile depe dealul Tabăra, la locul numit Râpa Turului.

Proaspăt absolvent al liceului Codreanu, am luat parte la această expediție din satul micuț alai, unde după multă trudă, nu s'a găsit nici un fel de semn, din cece bănuia preotul Antonovici: nici că ar fi fost morminte de eroi din vremea lui Bogdan, tatăl lui Ștefan cel Mare, nici loc de așezare pentru tunurile (de unde numele de Râpa Tunului-Turului), cu care Ștefan cel Mare ar fi bătut în coloanele turcești ce înaintau dinspre Bârlad în valea Simișoarei.

Atunci am văzut cum tânărul cu barbă neagră, Ioan Simionescu, cerceta bucată cu bucată pământul pe care lopata îl arunca din adâncime.

Atunci am cunoscut vorba blajină și prietenoasă a lui Ioan Simionescu, care, după ce a văzut că are deaface cu un tânăr absolvent de liceu, ce se pregătește să înfrunte spinoasa cale către studiile universitare, m'a provocat și angajat în lungi discuțiuni pe această temă.

„Tinare, îmi spunea el, vino la Universitatea din Iași să înveți cum se răsbește spre tainele ce le ascunde pământul, pe care strămoșii d-tale și ai mei l'au răscolit cu plugul, scula cu care țăranul român a răsbit peste veacuri“.

Vroia anume, I. Simionescu, să-mi schimbe gândul ce l-i mărturisisem de a urma științele fizico-chimice, determinându-mă spre a lui dragă, știința omului, cu tot ce-l înconjoară, animal și plantă și cu tot ce-i aparține din trecutul lui cu multe zeci de milioane de ani în urmă.

Oarecum și după sugestiile lui I. Simionescu, dar și din curiozitate de a vedea Iașul, nu după multe zile, iată-mă în orașul marilor plămădiri naționale, amestecat printre pelerinii cari, dintre Ceahlău și

Nistru, venise să se închine moaștelor Sf. Paraschiva.

Stagiul militar, pe care l-am început peste alte câteva zile, m'a dus, cu Reg. 2 de Geniu din Focșani până la Fortul Tunari, din centura de fortificații a Capitalei, și de acolo-magia Bucureștilor m'a hotărât să-mi schimb gândul ce mi-l infipsese în inimă I. Simionescu.

Cu ocazia examenelor de capacitate pentru profesorii secundari din 1911-12, am recunoscut pe profesorul Ioan Simionescu.

Din comisia de examen de sub președinția lui Simion Mehedinti, făcea parte, alături de C. Rădulescu-Motru și Ioan Simionescu.

După ce Simion Mehedinti m-a sucit și răsucit cu întrebările — eram singurul candidat ce nu-i fusese elev — iată și pe Simionescu că sare asupra mea.

Când mi-a pus prima întrebare, m-a și săgetat prin inimă gândul: „acesta mă va doborî, de ciudă că nu i-am urmat sfatul de a învăța științele naturale la Iași“. Am răsufflat însă ușurat când am constatat că s'a mărginit la o unică și singură întrebare.

Cățiva ani mai târziu o nouă împrejurare m-a pus în prezența lui Ioan Simionescu.

Era într-o dimineață de Mai 1914. Terminasem de ascultat și numai de câteva clipe începusem să explic despre Fosfor la clasa V-a reală dela liceul Matei Basarab din Buc. unde eram profesor-suplinitor.

În clasă, deși numără 85 elevi, era o liniște desăvârșită — de altfel ca la toate lecțiile unde se fac experiențe reușite — când văd că se deschide ușa și apare cu sfilă un cap — credea poate că sala e goală — erau: I. G. Duca, Ministrul Instrucțiunii Publice și I. Simionescu, secretarul său general.

Deși, într-o clipă pedelul meu, le-a oferit scaune, Ministrul s'a așezat între elevii din banca întâia, iar secretarul general și-a căutat un loc în ultimul rând de bănci al Amfiteatrului.

Sfilala dela început s'a transformat iute în mândrie, la gândul că am în fața mea niște elevi așa de simandicoși.

După sfârșitul lecțiunii și vizita laboratorului, la felicitările ce mi-a adresat, Simionescu a adăugat: „nu mi-ai ascultat sfatul ce ți-am dat la Bogdana, dar constat că n'ai greșit“. După 11 ani nu mă uitase.

Mai adaog și alte împrejurări din care se constată cățva pasiune avea acest om excepțional pentru tot cece se scria. Cine ar fi crezut că niște crâmpee de amintiri publicate de mine în „Duh nou“, revista învățătorilor tutoveni, pot

(continuare în pag. 2-a)

Să ne păstrăm căldura sufletească!

Dacă în adevăr, cum spune înțeleptul: „In lume totul e schimbător; în tine însuși trebuie să aflî ceta ce te mîine împotriva furtunilor“, este ușor de înțeles de cât folos poate fi căldura sufletească în împrejurări grele ca cele de astăzi, atât pentru individ cât și pentru un popor. Este o datorie sfântă a ne păstra această căldură. A n'o păstra este o greșeală ce se plătește scump. A n'o avea deloc această căldură, înseamnă un dezastru și un păcat, pentru că ea se capătă. Cea mai binefăcătoare înrăurire în acest scop, poate veni, numai și numai, dela familie, școală și biserică. Dacă această nobilă și grea sarcină este lăsată s'o facă altă cineva, se ajunge sigur la o răceală a sufletelor față de părinți, de învățători, preoți, bătrâni, sfătuitori, conducători, răceală care poate duce la cele mai grozave răătăcirii care pot măcina sigur solidaritatea și chiar unitatea unui neam.

Este în afară de orice îndoială, că sufletele tinere trebuie să se încălzească la flacăra vie a iubirii de părinți, de aproapele, de țară și rege, la flacăra credinței și a datoriei împlinite, la flacăra binelui, adevărului și frumosului, dar mai ales la flacăra vie a culturii, a cărții bune, fără de care tot ce se clădește într-o țară, n'are nicio frăinicie. A arunca cartea, „hârjoaga“ cum i s'a zis în baljocură, ca pe un lucru de prisos, dovedește cea mai mare lipsă de înțelegere a rostului pe care trebuie să-l aibă omul în lume. A te dispensa apoi de toți acei dela cari îți poate veni căldura sufletească, sub o formă

sau alta, înseamnă a te lipsi de energia dătătoare de viață.

Nu trebuie uitat că vine vremea în viață, („in lume totul e schimbător“) când sufletele se înfășoară cu răceală, tocmai pentru a-și păstra și mai bine căldura sufletească, de care au atîta nevoie. Cel dintăi, care a afirmat acest lucru, este cugelătorul însuși: „Sunt suflete care se înfășoară cu răceală, precum pământul se înfășoară cu zăpadă, pentru a-și păstra căldura“.

În vremurile actuale, de pildă, când nu se știe ce poate aduce ziua de mâine, majoritatea sufletelor românești par a fi înfășurate cu răceală, păstrându-și astfel cât mai bine căldura sufletească de care au nevoie acum și în viitor, când cel dintăi vânt de primăvară va topi zăpada și va face ca, sub puterea căldurii sufletului, să izbucnească mugurul viguros al dreptății noastre, din care să iasă apoi florile încărcate de roade ale viitorului nostru național. E cea ce se numește a ne păstra „sângele rece“, până când sorocul dreptății trebuie neapărat să vină.

Nu-i mai puțin adevărat că rămân destui dintre noi cari continuă să trăiască sub vraja căldurii sufletelor lăsată liberă, formând, ca să zic așa, întâia linie de luptă a frontului pentru realizarea idealului național. Oricare ar fi însă felul de păstrare al căldurii sufletești, fățișă sau ascunsă, cea ce interesează este că trebuie să ne păstrăm cu orice preț această căldură și a o folosi ca pe un izvor nesecat de energie, pusă în slujba propriului nostru interes, ca neam.

I. C. Antonovici

TURNUL LUI TITINAȘ

Puțini știu astăzi când, cum și de cine a fost clădit turnul de pe lângă Biserica Sf. Gheorghe care stă încă dărz, cu tot năprasnicul cutremur din

1940, care a prefăcut în ruine cea mai mare parte din așezările orașului Bârlad. Nu se poate să treci pe lângă dănsul, fără să te minunezi cum a putut rezista așa de bine cutremurului!

Acest turn își are istoricul lui. Oricine a cercetat „Documentele Bârlădene“ ale Episcopului Iacov, a dat și de acest istoric. Cu toate acestea, timpul n'a fost împiedecat ca să-l acopere din nou cu vâlul uitării. A trebuit să se găsească încă un bărlădean, și anume unul din fiii Episcopului, care să ridice vâlul uitării pentru unii și al neștiinței pentru alții, și aceasta numai dintr'un sentiment mai adânc față de Bârlad și trecutul lui, ca să nu zic dintr'o vădită pasiune, moștenită dela cărturarul părinte.

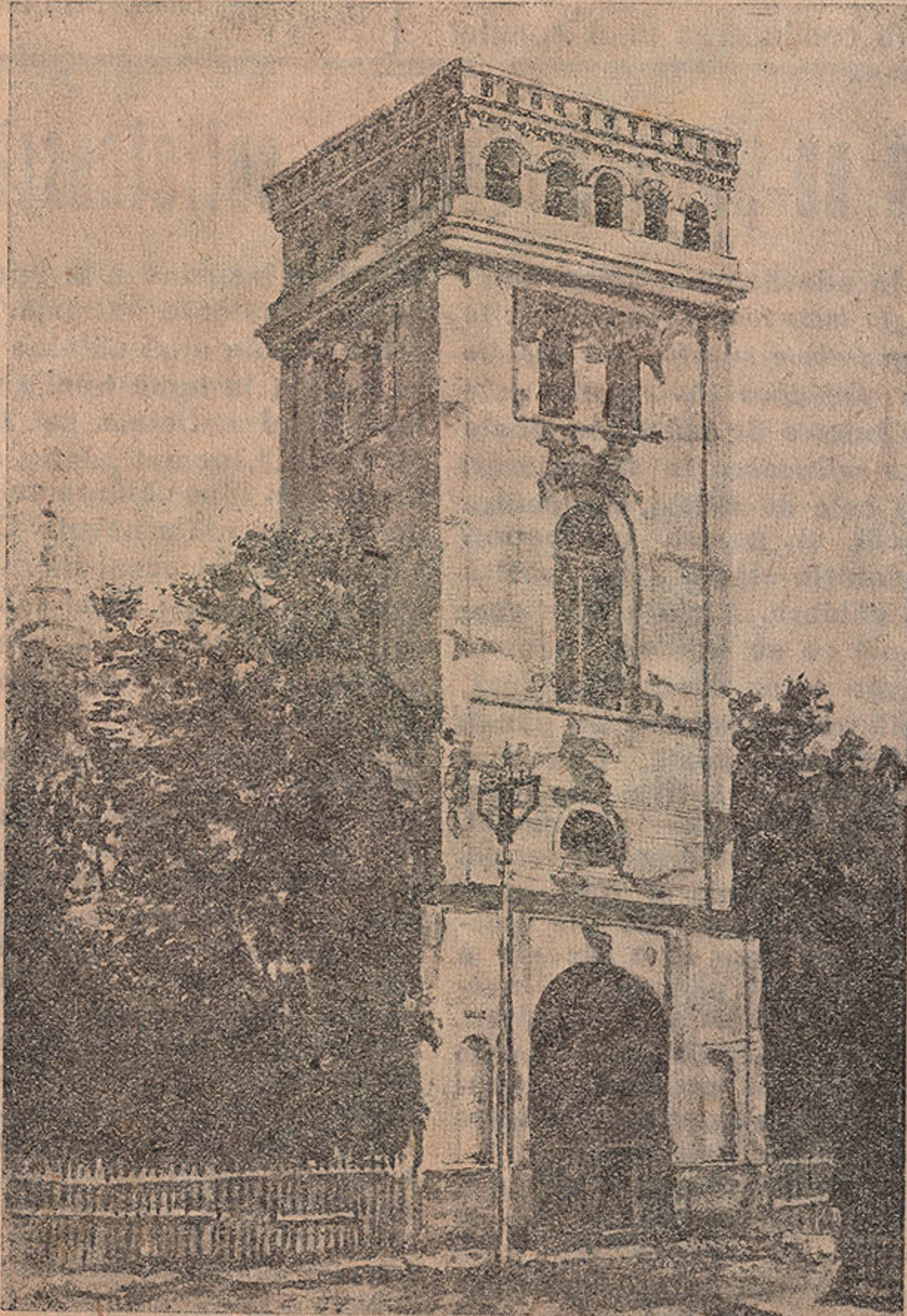
E vorba de d. Nicolae I. Antonovici, cunoscutul autor al lucrării de o nețăgăduită valoare istorică și geografică: „L'identification d'un affluent inconnu scythique du Danube: Le Tiarantos (Le Bârlad)“,

Turnul lui Ioniș Titinaș de pe lângă biserica Sf. Gheorghe, fotografiat în August 1943.

TURNUL LUI TITINAȘ

care a tipărit de curând o broșură cu privire la turnul dela Sf. Gheorghe, sub titlul: „*Ionifă Titinaș (Părintele Ionichie) ctitor al Turnului de pe lângă Biserica Sf. Gheorghe și al Bîs. Sf. Haralambie și Mina din Bârlad*”, broșură care se găsește acum la toate librăriile din oraș.

Acelaș turn desenat și completat de D-ra A. Bălănescu, după același desen al bisericii Golia din Iași, așa cum Titinaș ar fi voit să fie zidit.

Cine era *Ionifă Titinaș*, moș Ionifă, cum îi ziceau copiii târgului din vremea aceea? Era un schimnic, un călugăr, care, acum 90 de ani, trăia în chiliile bisericii Sf. Gheorghe și a cărui ocupație era grija de a strânge bani, până și din capitala Moldovei, pentru bisericile și săracii din Bârlad. Până și Palatul Domnitorului îi era deschis. Văzând turnul bisericii Golia, în peregrinările lui la Iași, și plăcându-i, și-a pus în

minte să clădească și la Biserica Sf. Gheorghe unul, asemănător cu cel dela Golia. Pentru a strânge banii trebuitori, a colindat satele și orașele Moldovei. După ce-și umplu pungă cu bani, împacă cu 13000 lei vechi, pe meșterul Mihai Popoiu, să-i lucreze turnul. Doi ani a durat

lucrul, dela 1856—1858, când *Ionifă Titinaș* zis și „*Lumânărică*”—cum l-a citat prof. Iorga—moare, fără ca turnul să fie terminat.

Iată ce ne spune d. Antonovici, despre moartea neașteptată a lui Titinaș: „Viața lui Titinaș fusese, desigur, un adevărat sbucium pentru a putea aduna, nu numai banii pentru plata lucrului, dar și aceia pentru plata imensului material de: cărămizi, var, lemn fier, etc., și de aceea

obosit peste măsură de aceste griji, slăbit de ani și poate bolnav, n'a mai fost în stare să adune și restul de bani (1530 lei) cu care să se fi terminat definitiv lucrările turnului.”

Și spune mai departe d. Antonovici: „El moare totuși cu mulțumirea sufletească că și-a văzut împlinit visul cu ochii, lăsând bărlădenilor un monument pe care aceștia ar fi trebuit să-l desăvârșească cu mai mult gust în anul 1900 (când i s'a făcut tencuiala pe dinafară N. R.) dându-i se jos urâtul acoperiș și complectându-l în așa fel ca să sâmene cu turnul Goliei, adică cum își pusese în minte ctitorul lui.”

Este foarte interesantă încheierea ce o face d. Antonovici și care sună astfel: „Peste 15 ani—la 8 Octombrie 1958—se împlineste un secol dela moartea lui Titinaș, precum și dela clădirea Turnului, și s'ar cuveni să nu se uite, cu acel prilej, pomenirea lui cu un fast deosebit. Poate până atunci se va găsi un „al doilea Titinaș” care, împreună cu Primarul Orașului și cu preotul parohiei Bisericii Sf. Gheorghe, să adune suma necesară cu care să se facă în așa fel acoperișul clopotniței, în cât să sâmene cu Turnul Goliei dela Iași.”

Ziarul „Vocea Tutovei” îmbrățișează cu căldură îndemnul d-lui Antonovici și va da tot sprijinul său celui de „al doilea Titinaș”, care va căuta să realizeze întocmai gândul celui dintâi Titinaș. „V. T.”

Copilărie, dulce copilărie

Copilărie, cuib de vise,
Fericire de joc,
Amăgire de noroc,
Comoară de povești,
Copilărie, unde-mi ești?

Copilărie haz de amintiri,
Raze de soare,
Parfum de floare,
Dezmedere de mamă,
Dulce copilărie, doru-mi te chiamă!

Copilărie, bucurii de „Moș Ajun”,
Șoaptă de zefir,
Miere de potir,
Mireasmă de primăvară,
Dulce copilărie, vrăjește iluzia-mi iară!

Marieta L. Creangă

O luminică

Ce îndepărtate sunt acele vremuri
Când te-am condus, pe-un asfințit, la gard:
Cădeau fulgi mici, pe drumul lung de țară,
Iar lângă mine te simțiam cum tremuri.

Pe uliță umblau cu victeemuri
Copii desculți, nepăsători de-afară,
Iar vântul care văjaia pe sară
Li înghetase și-i făcuse ghemuri...

Dar, din șiragul sfânt de amintiri
Unde azi dorm cântătele iubiri
Ca prețuit și neuitat tezaur,

Văd mâna ta batista fluturând,
Doi ochi mari verzi în bucele de aur
Și-o luminică caldă tremurând...

G. Constandache

IN MEMORIAM

Spovedanii. De dragul lor: a lui Nenea Nicu, încăruntatul prea de vreme, la părul argintat, dar cu suflet cald și receptiv al frumosului, precum și pentru *Conu Iancu „Premarele”*, Ciospodar al Bârladului nostru, sărbătorindu-i deolaltă de ziua numelui, pentru ei scriu slovele trimise Ctitorilor „Tutovei”, ca urare din prag de nou an.

Ne leagă pe trestii aceleași simțiminte, cultul ce purtăm Dascălului nostru al tuturor: *Nicolae Iorga*, pe care timpul îl proiectează mai mult pe ecranul activității, făcându-ne să-i simțim mai mult lipsa și să-i admirăm Culmea genului, mereu sporită prin perspectiva anilor ce se duc. Mi-au mers la inimă slovele D-lui *Iancu Mihailescu* adresate în memoriam celui „*Mag al Unității Naționale*”, scrise printre lacrimi, așa cum și noi le-am citit, ferind ochii în lături și ispășind greșala noastră a tuturor celor ce nu l'am păzit destul și l'am lăsat să cadă, asemeni Cronicarului Moldovean deschizător de drum, ambii zătăniți la margine de drum, prin *odios paricid* care pătează toată istoria și numele nostru.

Acestor scumpe amintiri, ca unul care de aproape două decenii bat drumul Vălenilor de Munte, ținând acolo zeci, sute chiar de prelegeri la Universitatea populară ctitorită de El, și pe care l'am evocat de

Mărturisire

Îmi dau bine seama că gestul dv. de azi, atât de gingaș, este îndreptat în bună parte Președintelui Academiei Române, întâmplător reprezentat prin mine. E un semn de solidaritate colegială, necesară să rămâie neîntreruptă, pentru întărirea și apărarea Instituției noastre.

În ce mă privește, ați arătat atâta bunăvoință, în cât m'am crezut dator, pentru lămurirea mea proprie, se încerc a privi îndărăt cu atenție asupra celor ce am îndeplinit aproape în jumătate de veac; să mă conving însumi, dacă părerea exprimată este într-o câtva justificată.

Sincer mărturisind, în aceste clipe de deosebită emoție, nu mi recunosc decât un singur merit.

N'am irosit vremea; am folosit-o cât am putut mai mult și mai bine.

Nici acest merit însă nu e deplin al meu. Cât să fiu drept. Îl impart cu buna mea tovarășă de viață, vreme de peste patru decenii. N'a cruțat nici o osteneală, poate și cu îndeajunse sacrificii, spre a mă scuti de grija zilnică, la început destul de aspră, ca să-mi rămâie răgaz pentru lucru.

Momentul acesta nu e potrivit pentru laude. Ce am săvârșit? mă întreb. Nimic

1) Cuvinte spuse la o masă colegială, dată cu prilejul împlinirii vârstei de 70 ani.

deosebit de alții, îmi e răspunsul chiar pentru mine. Mi-am îndeplinit simpla datorie către Universitatea de care eram legat prin funcția de profesor; către neamul din care făceam parte. Nimic mai mult.

Ca profesor aveam îndatorirea morală, în afara plăcerii personale, ca oricare altul, să dau elevilor exemplul muncii, spre a stimula tinerestii energii, spre o mai desăvârșită activitate. N'am conținut de a tipări lucrări de specialitate, a căror valoare nu-mi este mie permis a o preciza.

Cercetările științifice pe teren mi-au deschis însă o nouă perspectivă de muncă.

Pentru desgroparea ființelor, moarte de sute de mii de ani, eram nevoit să colind prin țară, să calc locuri nebătătorite, să rățăcesc prin vănguri tănuite sau să mă ridic pe vârful de deal ca și de munte. Aveam astfel prilej să cunosc mai deaproape viața necăjită a oamenilor de tot soiul, după cum aveam popasuri de mulțumire, închinându-mă înaintea tablourilor din natura țării mele, nu de prea mulți cunoscuți.

Drumurile după fosile ori descifrarea așezărilor straturilor pământestești, ce nu se ivesc ori unde, mă duceau spre sălaşuri pe care altfel nici nu le-ași fi bănuț. Trăiam zile ori chiar săptămâni în case

răzlețite; cunoșteam, fără să vreau deodată, viața trudnică a celor din ele. Dormeam adesea în căpița de fân, pentru că n'aș fi putut închide ochii înăuntrul casei. Măncam cu mămăligă, laptele din strachina comună, stând pe un capăt de butuc drept scaun, la masa joasă cu trei picioare. În bordeiul colonistului din Dobrogea, ca să ajung la odihnă pe lași de scânduri acoperită cu un țol, mă infundam până la genușchiu în aurul grăului depozitat în scunda încăpere. Trăiam astfel clipe din viața omului neolitic. Și așa mai departe.

Vedeam necazurile; le simțeam aprime. Stând de vorbă cu cei care mă găzduiau cu toată inima, conduși de omenie, îmi era cu puțință să pătrund și în tainele sufletului lor. Le aflam alesele însușiri sufletești. Mă durea amurgul în care erau lăsași. Nu puteam să nu constat nedreapta prăpastie ce exista între cei puținți, din categoria mea, cu năzuinți spre sbor către înălțimile științei și între cei mulți, rămași în arhaismul începutului omenirii. În sufletul meu încolțea dojana că și eu, ca și cei de seama mea, sunt vinovați de această anomalie dăunătoare vitalității neamului întreg.

Incepeam să mă întreb dacă nu am datorită să contribuț prin ceva, la încercarea de a subția ceața lăsată de atâta amar de vreme asupra celor de un neam, uitați în starea care nu se mai potrivește timpurilor actuale.

Eram însă în măsură să le vin cât de cât în ajutor?

Întâmplările joacă adese un rol însemnat în viața oamenilor.

Ca student am ținut prima conferință în fața colegilor mei dela toate facultățile, în aula vechii universități ieșene, unde au avut loc și conferințele Junimei. Nici mai mult nici mai puțin am dezvoltat un subiect poate peste puterile mele, cu pregătire neîndestulătoare. Ca toți tinerii începători, am socotit că pot să mă avântur vorbind despre *Struggle for life*, la modă pe vremea aceea. Cu inima cât un purece, am ținut însă trează atenția auditorului. Mi s'au adus laude; am fost firește măgulit. M'a bucurat peste măsură faptul că am vorbit pe înțelesul tuturor și că studenții au învățat ceva depe urma osteneții mele. Sudoarea n'a curs degeaba. Conferința a plăcut, a mulțumit.

Ca tânăr profesor suplinitor la liceul din Botoșani, cu un ochiu în țara orbilor, am fost pus din nou la încercare. Am ținut, de astă dată unui public mai complex, o conferință despre *Viața furnicilor*. A plăcut; a mulțumit. Am prins curaj.

Când sub Haret s'a întemeiat Biblioteca „Steaua” mi s'a cerut și mie să scriu o cârtică. A fost cea dintâi încercare de a mă adresa mulțimii, tipărită. Ce se poate învăța dela un drum lung. Cârticica și azi e răspândită, trăgându-se din ea

curând, în cadrul „Asociației Scriitorilor Militari”, — cu prilejul zilei de 1 Decembrie: Unirea Ardealului, — amintindu-l pe acel care a despiciat zările în două, care a pregătit spiritual ziua aceia a Invierii: Incununarea dela Alba Iulia, — prin verbul și scrisul lui răscolitor, scriind *Istoria vie*, ca nimeni altul și gândind pentru un neam întreg!

Oricât ar fi de incomodă prezența lui, evocarea Celui care și după moarte mai trezește url neputincioase, oricât de inactuală s'ar părea și imprudentă opera de *pielate și de restaurare* pe care un neam întreg l-o datorăm memoriei lui, nu pentru a-l reabilita pe dânsul, ci pe noi înșine, cerându-i „iertare” lui, atunci când smeriți rostim în genunchi: „Dumnezeu să-l ierte, făcând odihnă veșnică—Lui—marele spirit pururi neodihnit”, suntem dator să o facem și eu am făcut-o *dinadins!* Și tot din Văleni mi-a fost hărăzit ca să-mi iau și *tovarășă de viață*: pe una dintre elevele crescute în marele său duh, dintre *fostele misionare*, o profesoară la „Școala artelor uitate”, care prin *Ceramă*, specifică artă a poporului nostru, și prin pictură vrea să învie trecutul, rămânând pe linia bunei tradiții a tuturor așezămintelor inițiate de El, — căroră le-a dat viață, zidind între ele fășii din sufletul său fără prihană—de acolo e și *Măruca Chelsoi* ceramistă pictoriță, fiică a plaiurilor Neamțului. N'am lipsit dela Văleni, nici în ast an! Ce fac însă Bărlădenii din vechea sa gardă? Nu i-am văzut pe acolo?

La toți însă, cu gând curat le zic: „Ani mulți și fericiți... Armatei victorie și Țării Pace, sfânta Pace! Iar Lui: „veșnică aducere aminte”!

Ing. Insp. G-I Cezar Cristea

Ioan Simionescu

(urmare din pag. 1-a)

trezi interes pentru cineva, dar mai ales pentru un savant ca Ioan Simionescu.

Căci iată, mă pomenesc cu o scrisoare cu data de 20 Aprilie 1939 și cu antetul Academiei Române, semnată de I. Simionescu, în care găsec, între altele, următoarele rânduri, măgulitoare pentru mine: „...bine scrise, simplu și limpede. Amintirea din copilărie cu dragostea bunicilor e o bucată frumoasă. Amintirea dascalilor d-tale primari și secundari, arată un suflet în care recunoștința și-a făcut cuib”.

Nici ziarul „Vocea Tutovei” pe care l-am desmormântat în Mai 1941 nu-i era străin lui I. Simionescu.

În Decembrie 1942, primesc o scrisoare, pe care Căminul Cultural „Episcopul Iacov” din com. Bogdana, a pus-o drept prefață la broșura de omagiu ce mi-a închinat, scrisoare în care Ioan Simionescu mărturisește că citind în „Vocea Tutovei” darea de seamă a sărbătorii mele cu ocazia eșirii la pensie, a fost determinat să-mi adreseze acele rânduri, cari pentru mine au vorbit nespuse de mult, dat fiind omul care le-a scris și locul ce-l ocupă de Președinte al Academiei Române.

A mai adăoga eu ceva despre sufletul larg și munca titanică, ce au caracterizat personalitatea profesorului Ioan Simionescu, când atâtea pene ilustre și-au spus cuvântul, cred de prisos, fără însă a uita pe: Dumnezeu să-l aibă în paza Sa!

Const. Th. Moroșanu

ȘI TOTUȘI...

Pe-aleis albilor castani
Mai revenind la căfiva ani,
li regăsesc cum li știam:
Aceleași frunze-aceleași flori
Și totuși nu-i c'adineaori...

Iar banca de sub umbra lor
li tot beteagă de-un picior;
Deși o doare, pe cât știu,
Și-a'năbușit durerile,
Visând în toate serile.

Ba și cărările de-afunci
Nici is mai mari și nici mai mici;
Aceleași urme pe nisip...
Însă ușor mi-a fost afla
Că-i lipsă urma cueva...

Aceleași umbre de castani
Și totuși nu-i ca'n primii ani.
Aceleași candelile de flori
Și totuși nu-i c'adineaori.
Aceleași urme poji afla,
Și totuși nu-s a cueva...

Gim

câteva edii de câte 10.000 exemplare. Astfel am trecut și examenul scrisului, pe lângă acel al vorbirii. Erau înfăptuiri întâmplătoare, care însă mi-au folosit la hotărârea luată de a veni în ajutorul mulțimii.

La Casa Școalelor, cât s'a păstrat, sub conducerea lui Mihai Popescu și Th. Alesseanu, spiritul lui Haret, am tipărit cele peste 40 de cărțuții din „Biblioteca pentru popularizarea științei”, azi, înlocuită prin publicații cu pretențiuni de a chema cititorii spre sferele înalte ale abstractului.

Am fost înfeles, și s'a stabilit în statutele societății „Cartea Românească” a se înființa un fond cultural din care, vreme de vre-o 20 ani, s'a tipărit sub conducerea mea biblioteca „Cunoștințe folositoare” cu cele vre-o 330 numere apărute în aproape 3 milioane de exemplare răspândite în cuprinsul neamului sau scoțând Calendarul Gospodarilor vreme de 24 ani, cartea de citire pentru popor, imprăștiată iarăși în vre-o 500.000 exemplare.

Am aflat sprijin material pentru cheltuielile drumurilor prin țară, greu de suportat din modestele mele mijloace, la un singur ministru, colegul stimat de azi D-I Al. Lapedatu.

Cel mai de seamă sprijin moral, de la 1911 încoace, mi-a fost însă titlul de Membru al Academiei Române, care dădea

scrisului și vorbelor mele puterea de pătrundere mai largă, ca ecou al adâncului prestigiu, de care se bucură în cuprinsul neamului românesc, înalta instituție culturală.

Prin toate aceste adausuri importante la năzuința mea personală, mi-a fost dat să-mi lărgesc sfera de activitate.

Așa numai, pe lângă publicațiile mele științifice, am putut ținea conferințe până și în sate, la radio, să public articole de reviste, sau relativ numeroasele publicații felurite, dela broșurele de câte 32 pagini cu subiecte limitate, la seria celor 5 volume din Pitorescul României, acele adrese tineretului pentru cunoașterea țării, a neamului, până la volumele de câte 4-500 pagini, cum e Țara noastră, în a 3-a ediție, tipărită la Fundația Regală.

Dar tot umbletul prin țară m'a îndreptat spre o nouă cărăruie din activitatea mea. Venind în contact cu adevărata viață negociată, din afara centrelor în care pe rând am trăit, cum era și firesc dădeam peste uimitoare energii creatoare, uitate, anonime, fie cât de mărunte dar însemnate în sine, ca și a albinelor din stup. Munceau tăcut, trăind numai din îndemnul propriu, fără nici o susținere dela nimeni, fără măcar o simplă recunoaștere dacă nu mulțumire dela cineva. Nu mă lăsa inima, trecând pe lângă asemenea pilde

Activitatea Administrației Comunei Bârlad

dela 1 Aprilie - 31 Decembrie 1943

Acțiuni Culturale

S'a ajutat construirea și reparațiile la școlile distruse de cutremur din oraș, acordându-se ajutoare bănești.

Școala de Gospodărie Gr. I lei 3.300.000, Liceul de fete Iorgu Radu lei 4.000.000, Liceul Profesional de fete lei 1.500.000, Șc. Tehnică Industrială băfeți lei 5.000.000, Liceul Comercial băfeți lei 200.000, Școala Primară Nr. 2 fete și Grădinița Nr. 5 lei 260.000, Total lei 14.260.000.

Acțiuni Religioase

S'a ajutat construcțiile și reparațiile bisericilor distruse de cutremur din oraș acordându-se ajutor în bani;

Biserica Sf. Spiridon lei 1.000.000, biserică Sf. Ilie lei 1.500.000, biserică Sf. Mina lei 500.000, biserică Sf. Dumitru 1300000, biserică S-ții Trei Erarhi lei 1.000.000, biserică Vovedenia lei 150.000, biserică Sf. Neculai și Pantelimon lei 200.000, biserică Sf. Neculai și Teodor lei 400.000, biserică Sf. Ioan lei 200.000, biserică Domneasca lei 300.000, biserică Sf. Neculai Crâng lei 100.000, biserică Sf. Coust. și Elena Simila lei 250.000, Total lei 6.900.000.

Acțiuni Sanitare

Găsindu-se absolut necesar ca populația școlărească a orașului și județului, atât de numeroasă, să aibă o supraveghere și îngrijire medicală din cele mai moderne, s'a depus mari stăruințe și obținut dela Ministerul Culturii Naționale, înființarea unei Policlinice școlare, iar după felul cum se prezintă este prima pe țară.

Policlinica este instalată în localul Primăriei și funcționează în condițiuni foarte bune cu următoarele servicii: Dentistică, Boli Interne, chirurgie, boli de nas, gât și urechi fiind înzestrată cu toate instrumentele, aparatele și medicamentele necesare, dotăție care întrece valoarea de 3.500.000 lei.

Policlinica este deservită zilnic de un corp medical plătit de Ministerul Culturii Naționale.

Se are promisiunea D-lui Dr. Simion și D-nei Dr. Șeicaru că va înființa nelătrziat și o secție de raze X, ultra scurte și ultra violete.

Până astăzi s'au dat consultații pentru dentistică 1010, boli interne 2291, chirurgie, pansamente 469, nas, gât și urechi 56, ochi 76.

Acțiuni Agricole

Înfăptuiri la islazul Obștei Tg. Bârlad. S'a executat următoarele lucrări:

56 Ha, s'au semănat cu borceag—furaj, și recoltat în dijmă cu locuitorii din orașul Bârlad, din 1/5 părți, 2 părți ia dijmașul și trei părți Primăria Orașului Bârlad. S'a produs de pe această suprafață 79.120 kgr. furaj evaluat la prețul oficial de 9 lei kgr, valorând suma totală de lei 712.080.

25 Ha, s'au semănat cu lucernă și s'a recoltat, dându-se în dijmă, jumătate pe care o ia dijmașul și jumătate se cuvine Primăriei. A produs cantitatea de 17.640 kgr. furaj-lucernă, evaluându-se la suma de lei 9 preț oficial, în total valoarea furajului costă suma de lei 158.760.

20 Ha, semănat cu plante furajere-păring s'a recoltat în dijmă din care două părți; dijmașul și trei părți Primăria, producându-se cantitatea de 46.200 kgr. cu preț de lei 9, preț oficial totalul furajului se evaluează la suma de lei 415.800, Total 1.286.464.

30, Ha, Mai există pe islaz plantat perdele cu pueți de calcâmi suprafața de 30 hectare, 1 Ha, pepinieră plopilor canada.

12 Ha, pepinieră forestieră cu 6.000.000 pueți calcâmi produși de serviciul silvic Bârlad, pentru interesele orașului Bârlad și comunele din Județul Tutova.

În toamna acestui an 1943, s'a arat cu tractoarele Fermei Zorleni suprafața de 146 Ha, din care se va semăna 75 Ha, cu lucernă socotit a 30 kgr. la un hectar, fiind necesar de 2210 kgr. sămânță lucernă și restul de 71 de Ha, se va planta cu pueți calcâmi pentru perdele.

Tot în toamna anului 1943, s'a plantat cu pueți calcâmi de către Ocolul Silvic Bârlad, suprafața de 35 Hectare, socotit a 6600 pueți calcâmi pe hectar, plantându-se în total 2.310.000 pueți calcâmi.

Acțiuni Edilitare

Înfăptuite dela 1 Aprilie—31 Dec. 1943.

1. Lucrări terminate. 1. Reparații pavaj și trotuare Str. L. Catargiu valoarea după deviz 65.000 valoarea după situație 34.658, 2. Refacere pavaj pe Str. Comșa-Belloescu 830.000—830.000, 3. Despotmolirea Str. Cpt. Rizea pe 100 m. l. 88.000—86.724, 4. Refacere pavaj pe Str. Brătianu-Duca 430.000—430.000, 5. Material cherestea pentru borduri 15.408—15.408, 6. Executarea a 855 m. l. borduri 153.900—144.666, 7. Procurarea a 200 vag. piatră bolovan; 2.000.000—1.717.991, 8. Refacerea pavaj (continuare în pagina 4-a)

primeam semne din depărtare, dela necunoscuți, că le-am adus cât de puțin bine. Nu puteam avea decât mulțumire când am întâlnit pe drumul dela Vaslui un sătean celind Calendarul Gospodarilor, cât stătea pe dreglina carului, în mersul liniștit al boilor; când în popasul întâmplător într'unul din Bărgălele de sub Munții Rodnei un cărturar al satului, aflând cine sunt, repeta cele cetile din cărțuțiile mele.

Mă veți ierta dacă voi pomeni că chiar în clipele acestea de adâncă mulțumire, prin semnele Dv. de colegialitate, am fost adânc mișcat de câteva rânduri trimise de un cunoscut cititor dintr'un sat de pe valea Bistriței:

„De atunci cărțile Dv., au fost singurii profesori secundari ai mei, omul cu patru clase primare al unei școli de sat”.

Aceasta a fost și scopul străduințelor mele.

Inchei dorindu-vă tuturor sănătate. Celor dintre Dv. care n'au pășit peste pragul a șapte decenii de viață ca mine, le urez să-i sărbătorească într'o atmosferă de deplină liniște sufletească și de pace rodnică pentru țară, nu sub influența sunetului strident al sirenelor, al căror glas câte odată parcă anunță cuvintele biblice puțin incurajătoare: „Deșărtăciunea deșărtăciunilor, toate sunt deșărtăciuni”.

Prof. I. Simionescu

ȘTIRI DIVERSE

Sedința festivă a comitetului de Patronaj al Județului Tutova. În ziua de 16 Decembrie a. c. în cuvinte pline de entuziasm Domnul Colonel I. C. Zănescu Prefectul județului Tutova, aduce vii mulțumiri și toată lauda din partea Consiliului de Patronaj Central și în numele D-sale personal, corpului prețesc, corpului didactic precum și tuturor doamnelor care nu fac parte din corpurile de mai sus arătate dar care au dat tot concursul la apelurile făcute de Comitetul de Patronaj Județean, realizându-se rezultate frumoase și rugând pe toți cei de față să caute a activa cu aceeași dragoste și entuziasm și mai departe, asigurându-i că rezultatul muncii lor este bine apreciat și ajutorul merge numai acolo unde trebuie.

În urma consfătuirilor avute s'a stabilit următoarele:

1. Să se facă echipe pe parohii în frunte cu preotul paroh, care să colecteze în cuprinsul parohiei, hăinuțe, ghetuțe și orice lucru, care ar face o mică bucurie unui copil sărac.

2. Toate lucrurile colectate se vor distribui pe baza propunerii preotului paroh, făcându-se un pom de Crăciun, numit pomul Comitetului de Patronaj.

3. Toate doamnele din Comitetul de Patronaj în frunte cu doamna Eugenia Georgescu Bârlad vor organiza daruri pentru soldații răniți și bolnavi din Spitalul Militar.

4. Domnul Administrator Financiar oferă din partea Căminului Cultural a funcționarilor fiscali, pomul de Crăciun a funcționarilor d-sale, 10.000 pentru comitetul local de patronaj Ghidigeni pentru procurarea de stoffe și 5000 lei pentru Comitetul de Patronaj Județean.

Domnul Primar al orașului Iancu Mihailescu a oferit 250 kgr. carne de vită pentru distribuția la oamenii săraci.

Căzând zăpada, Ministerul Agriculturii va începe campania de iarnă pentru combaterea ciorilor din județele unde ele s'au înmulțit peste măsură.

În acest scop Camerele agricole din județele Prahova, Ilfov, Ialomița, Tutova, Vaslui, Severin, Târnava Mare, Bacău, Mehedinți, Tulcea, Dolj, Constanța, Roman, Gorj, Arad, Alba, Băia, Vâlcea, Romanși, Teleorman, Olt și Fălciu au primit din timp pasta fosforată necesară pentru combatere.

Proprietarii agricoli și în genere toți acei ce sunt obligați de art. 73 din legea pentru organizarea și încurajarea agriculturii a luat măsuri de combaterea ciorilor se vor adresa Camerelor Agricole pentru a obține pasta necesară și instrucțiunile pentru întreținerea ei.

Ministerul Agriculturii roagă pe proprietarii agricoli să profite de faptul că în timp de zăpadă ciorile se adună dela mari distanțe în număr mare în jurul conacelor, armanelor și a satelor și să ia măsuri pentru distrugerea lor, aplicând instrucțiunile date de Minister prin Camerele agricole. Procedând astfel, evită sancțiunile prevăzute de art. 73 din legea pentru organizarea și încurajarea agriculturii.

„Lumina Vetreilor” Anul III (1943) Nr. 1-12, Revistă de îndrumare morală și culturală. Redactată de un comitet. Redacția și Administrația „Sf. Impărați Constantin și Elena” Bârlad.

Apărută sub formă de carte, în 80 pagini, revista se prezintă din punct de vedere redacțional la înălțimea pe care l-au dat-o condeie încercate în ale scrisului, cum sunt acelea ale părinților; Ioan Gh. Chirvasie, care subscrisese articolul „Pentru pecea a toată lumea, pentru bună starea sfințelilor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor”; pr. Corneliu Grumăzescu;

„Reconstituirea Sf. Sinod Rus” (traducere); pr. Ioan D. Leon: „Rostul presei în opera misionară”; pr. A. C. Cosma: „Crăciunul” pr. Anton Popescu: „Vânzătorul”; pr. Gh. I. Moraru: „Nicolae Iorga, simbolul eroismului clasic”.

Dintre laici remarcăm contribuția d-lui Iancu Mihailescu, primarul orașului „Neculai Iorga” (amintiri) și aceia a poetului G. Constandache: „Psalm” (sonet). Pr. Corneliu Grumăzescu mai semnează și articolul „Un director model de seminar”. Bogatele cronici (a Revistelor, internă și externă) completează cât se poate de bine cuprinsul revistei de o reală valoare morală și culturală.

Alături de „Păstorul Tutovei”, care formează un pedestal trainic și durabil în sufletele tutovenilor, se va găsi de azi înainte încă o revistă de mari făgăduinți cum este „Lumina Vetreilor”, careia „Vocea Tutovei” îi dorește viață lungă și reușită deplină în scopurile ce urmărește.

La școala de frângherie dela Dobrovăț-Vaslui, mai sunt locuri libere pentru elevi. Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească cei ce vor să urmeze această școală sunt: să aibe cel puțin 4 clase primare, să nu depășească vârsta de 18 ani, să aibă îmbrăcăminte de corp necesară. Ministerul Agriculturii și Domeniilor pune la dispoziție toată întreținerea. Durata cursurilor este de un an.

Cei ce doresc a urma această școală se vor adresa Camerei agricole din județul respectiv.

După terminarea școlii fiecare elev este liber a și deschide atelier de frângherie cu îndeplinirea formalităților prescrite de legea muncii. Ministerul Agriculturii și Domeniilor înlesnește procurarea uneltelor necesare pentru astfel de ateliere.

Cumpărare de berbeci. Unul din principalele puncte ale programului Sindicatului pentru îndrumarea creșterii oilor este îmbunătățirea raselor de oi.

În acest scop Sindicatul a început o activitate care a constat din cumpărarea berbecilor și angajarea berbecuților. Timpul fiind scurt sau cumpărat numai 475 berbeci de rasă în valoare de 5.850.000 lei și cari au fost distribuiți crescătorilor mici de oi în schimbul berbecilor lor de mică valoare.

S'au mai angajat 858 berbecuți de rasă cari se vor distribui în anul viitor.

Toți crescătorii de oi de seamă sunt rugați a nu vinde la primăvară berbecuții înainte de a-i fi oferit Sindicatului, care plătește prețuri bune, acționând cu 4000 lei berbecuțul ales.

Sindicatul pentru îndrumarea creșterii oilor B-dul I.C.Brătianu, Nr. 3-5 București.

Cursuri pentru îngrijirea vinurilor. Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Direcția Viticulturii și Horticulturii, a organizat o serie de cursuri pentru îngrijirea condiționarea și vânzarea vinurilor la depozitari ca și la diferiți alți negustori.

Asemenea cursuri s'au ținut la Arad, Timișoara, Alba Iulia și Brașov. Ele vor continua și după sărbători în centrele Brăila, Craiova, Iași și Galați.

Comercianții de vinuri, depozitarii ca și podgorenii doritori a se instrui, din județul Brăila, Râmnicu-Sărat și Ialomița sunt înștiințați pe această cale să ia parte la aceste cursuri ce vor avea loc în Palatul Camerei Agricole din Brăila, în zilele de 8-13 Februarie 1944.

Pe lângă conferințe se vor face și diferite lucrări practice ce se vor executa de cursiști sub îndrumarea specialiștilor Ministerului.

Participarea la cursuri este scutită de orice taxă.

INFORMAȚIUNI

D-l prof. G. A. Cuza la Bârlad. Duminică 23 Ianuarie a. c. orele 4 p. m., d-l prof. G. A. Cuza va vorbi bătălenilor în sala Teatrului „Al. Vlahuță”, despre: „Naționalismul în poezia lui Mihail Eminescu”.

Credem că nu va lipsi nimeni dela această manifestare culturală ce iese din comun.

Biletele la Cofetăria „Spiratos” str. Regele Carol Nr. 206 Bârlad.

Inființarea unui muzeu la Bârlad. În ziua de 16 Decembrie a. c. Domnul Colonel I. C. Zănescu Prefectul județului Tutova, a convocat la sediul Prefecturii mai mulți intelectuali în frunte cu d-l Profesor Calmuschi pentru a se hotărî inființarea unui muzeu al județului Tutova, care să funcționeze în localul Casei Naționale din Bârlad.

Domnul Profesor Calmuschi a primit cu multă bucurie să fie directorul acestui muzeu donând chiar muzeul d-sale din com. Avrămești Jud. Tutova.

Domnul Primar al orașului are destinată suma de lei 1.000.000 pentru mărirea sălei dela Casa Națională unde va putea să funcționeze și muzeul.

Până la amenajarea sălei dela Casa Națională Domnul Prefect a hotărât ca obiectele să fie adunate și aranjate la Prefectura Județului.

La această consfătuire a mai luat parte și domni: Profesor C. Moroșanu, Profesor Constantinescu, C. Sandu Inspector Școlar. Preot H. Bărbuleanu și C. Popa.

Din partea credincioșilor bisericii „Sf. Impărați” s'a trimis următoarea telegramă:

Domnului Mareșal Ion Antonescu
Conducătorul Statului Român
București

Slujitorii și credincioșii unui altar sfârșit, care se reclădește prin înaltul sprijin al Domniei Voastre, vă roagă să primiți respectuase felicitări pentru ziua numelui, rugând pe Dumnezeu să vă dăruiască mulți și glorioși ani spre a vă bucura de fericirea Națiunii Române la temelii cărora ați pus tot sufletul Domniei Voastre.

Cu adânc respect,
Preotul Ioan D. Leon
Parohul bis. „Sf. Impărați” Bârlad

D-l Mareșal I. Antonescu a răspuns prin următoarea telegramă:

S. S. Preot Ioan Leon
Biserica „Sf. Impărați” Bârlad

Vă mulțumesc călduros pentru urări.

Mareșal Antonescu
Nr. 8000/1944

Activitatea Ad-ției Comunei Bârlad

dela 1 Aprilie—31 Decembrie 1943

(urmăre din pagina 3-a)

pe Str. Pr. Ghinea 175.000—175.000, 9. Reparație acoperiș școala Nr. 2 fete 144.000—134.247, 10. Reparație platforme poduri: Pescăriei, Trei Erarhi, Gavăț, Rahău 35 372—35.372, 11. Refacere podeț Str. Decebal 15.742—15.742, 12. Reparație țări de pe Str. Pr. Maria, I. Popescu și Căpitan Leonida Nicolau 38.000—25.195, 13. Lucrări de terminare încăperii băii Azil Simila 52.000—52.000, 14. Reparația împrejmuirii și porții dela grădina publică 90.000—90.000, 15. Construcția unei împrejmuiri, răsaduri 17.000—17.000, 16. Reparație acoperiș prăvălii măcelărie 50.000—48.616, 17. Reparație acoperiș prăvălii pescărie 77.000—75.111, 18. Construcția unui bordei post de până 20.000—19.794, 19. Reparația împrejmuirii cu sârmă ghimpată și un podeț la Azil Simila 8.500—8.500, 20. Infundarea cu cutii umplute cu nisip a golurilor de ferestre, executarea unui perete și 2 uși la subsol Cerc Militar partea sud 6.284—6.284, 21. Mărirea grajdului comunal și amenajarea unei încăperi pentru grajdul trăsurilor 50.000—50.000, 22. Construcția unui coșer la Azilul Simila 78.000—78.000, 23. Reparația școalei Nr. 4 de fete 1.100.000—985.066 24. Scoaterea apei și umplerea cu pământ argilos a prăvăliilor de pescărie din Piața Sf. Ilie 300.000—283.488, 25. Desființarea bazinului și gâsnalei closet Piața Sf. Ilie 45.000—17.192, 26. Executat 20.000 plăci pt. trotuare 600.000—600.000, 27. Mutarea Sirenei din biurul M. O. N. T. în camera telefonului 17.000—17.000, 28. Plantația dela Azilul Simila, costul a 300 pomi fructiferi, executarea a 300 gropi, costul a 6200 Kgr. lemne pentru împrejmuire și tutori și plata oamenilor cari au lucrat la gard. În total lei 73.812.

II. Lucrări în curs. 1. Refacerea pavajului pe Str. N. Gregoriade, Valoarea după deviz 1.330.000 Valoarea după situație 558.638, 2. Refacerea cu piatră bolovani a Str. Căpitan Rixă 1.700.000—845.200 3. Refacerea pavaj pe Str. Cpt. Teohari 450.000—280.000, 4. Reparație imobil școala Nr. 2 fete 260.000—75.451, 5. Executarea pod canal 2.500.000—850.200, 6. Reparația și construcția de noi încăperi la Casa Națională 1.200.000 proiect la aprob., 7. Reparația clădirii Casei Naționale

250.000, 8. Construcția Secției Pompieri 12.000.000—3.996.905, 9. Reparația clădirii și facerea unui beciu de zid la Azilul Simila 350.000—100.000, 10. Lucrări necesare de executat la podul Palatului Comunal, apărare pasivă 42.000—20.000, 11. Consolidarea punții din Str. Codrescu 40.000—6.000 12. Refacere trotuare Str. Regală 1.900.000—994.685.

Acțiuni de Ocrotire Socială

În cadrul comitetului de Patronaj Local, activitatea în domeniul Ocrotirilor Sociale, situația se prezintă dela 1 Aprilie—31 Decembrie 1943, astfel:

Venituri. Dela Comitetul Județean de Patronaj colecta din Febr. 1943 lei 211.470 Colecta dela 22/6/943 „Ziua Desrobirei” 202.825, Colecta dela 14/9/933 „Orfanii de Răsboi” 191.980, Colecta dela 14/9/943 „Aniversarea Patronajului” 27.221, Colecta dela 6/12/943 „Ajutorul de iarnă” 201.900, Donația Cpt. Em. A. Butunoi 50.000, Diverse donații 115.776. Total Venituri lei 1.001.172.

Cheltueli. 1. Ajutat 44 familii sărace pentru procurarea de îmbrăcăminte la copii, alimente, lemne de foc, medicamente lei 85.455, 2. Întreținerea a trei cantine unde mănâncă gratuit zilnic 250 copii săraci din lumea școlară 485 797, 3. Întreținerea unui cămin de zi în vara 1943 cu 30 copii 72533 4. Diverse ajutoare Azilului de copii găsiți „Maior Pruncu” (fără lemne) lemne de foc 5.000 kgr. lei 16.000, 5) Azilul de bătrâni Simila 68.536. Total cheltueli 748.721. Numerar în casă lei 252.451.

Pentru ajutorarea săracilor orașului de sărbătorile Crăciunului s'a făcut apel la contribuția publică, emițându-se 12 liste de subscriere adică câte una de fiecare parohie au colectat însă numai nouă parohii rezultatul fiind:

S'a colectat numerar în sumă de 117.057 lei. 168 Kgr. făină de grâu, 130 Kgr. făină porumb, 50 Kgr. fasole, 5 Kgr. oloi, 100 Kgr. lemne de foc, 300 covrigi, div. articole de îmbrăcăminte, 1812 pâini, 340 Kgr. carne 130 Kgr. pește, din numerarul colectat s'a cumpărat lemne de foc 40.000 Kgr.

Lemne de foc și alimentele s'au distribuit prin cele 12 parohii la sârmanii indicați pe liste de cucernicii preoți parohi.